

Universitätsbibliothek Wuppertal

Davidis Ruhnkenii Opuscula Varii Argumenti, Oratoria, Historica, Critica

Ruhnken, David

Lugduni Batavorum, 1823

Epistolae duae ad Joannem Albertum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1677)

EPISTOLAE DUAE

AD VIRUM CLARISSIMUM

JOANNEM ALBERTUM (*).

VIRO MAGNO,

JOANNI ALBERTI

DAVID RUHNKENIUS S. P. D.

Hesychius Tuus in v. καλιαλ, δηλοῦ, inquit, καλ
σκηνὴν οἰκίαν. 1. σκηνὴν ἢ οἰκίαν, aut, quod Plutarchi
locus ab Heinsio allatus suadet, σκηδὴν ἢ οἰκίαν.

Idem habet: καλιῶσαι, πράξαι. Non dubito, quin
mecum legendum putes ἀράξαι.

De voce καλιῶσαι quaedam etiam conguessit Lenne-
pius noster Animad. ad Coluth. p. 69.

Liceat bona cum venia Tua unius alteriusque Glos-
sae emendationem in sequent. litt. adicere.

Δανὸν, κῆρ, σοφάτατη ψυχῇ. 1. λάσιον κῆρ (†).

Νεοθάλαμος, καπνός. 1. παστός (§).

Περατεύει, ὀργίζει, λέγει. 1. ὀρίζει, τελεῖ.

Τ.

[(*) Has Epp. benignè nobis impertuit Ven. Senex J. G.

Te Waterus, penes quem sunt earum Autographa. Suspica-
tur V. Cl. eas, priorem certe, circiter a. 1759. scriptas esse.]

[(†) Sic jam Stephanus conjecerat, quem vid. ad h. l.]

[§] Suppresso Ruhnkenii nomine, conjecturam memo-
rat Alberti.]

Ἵπέρβασις — — μαρτυρία. De Glossae sanitare dubitat Jo. Clericus ad Hesiod. Ἡμέρ. v. ult. Legerim, ὑπερβ. μαρία (*).

Vale, Vir Magne, et, quod facis, nobis fave.

VIRO EXIMIO,

JOANNI ALBERTI

DAVID RUHNKENIUS S. P. D.

Κάραρος aequè ac καράσσειν, unde Tibi vocem deducere placuit, an Graeca sint, dubito. Vera scriptura videtur: Κῆραβος, (pro καὶ ἄραβος) ὁ τραχὺς ψόφος, οἶον πριόνων. Ἄραβος et ἀραβέω de armorum, dentiumque stridore passim apud Homerum, Hesiod. in scuto Herculis v. 249 et 404. et Apollon. Rhod. Lib. II. v. 281. ut alios praeteream.

Καπύνιοι, ἀκλουθοι. I. Καπρινοί, (quae forma in Onomastico Vet. extat) ἀκλουστοί (†): Vid. sup. Κάπραινα, et Κάπρας.

Κα-

[(*) Heinsii conjecturam ἡμαρτίαν, ab Eustathio ad Homeri Iliad. firmatam, probavit postea V. Cl. Vid. ann. ad h. Hesychii I. Reliqua hujus ep. omnia in usus suos transtulit Alberti.]

[(†) Conjecturam memorat Alb. ad Hesych. Ruhnken. ipse postea damnavit in Auctario.]

Καρῶρα, κεφαλῆ. Καρῶρα nimis conniventibus oculis legit pro κραῖρα (2).

Καρυμνὸν, μέλαν. Ἰ. Κάρυμνόν, pro καὶ ἔρεμνόν.

Κλεμμύειν, κηρύσσειν. Ἰ. Καμμηνύειν. supra: Καταμηνύειν, κατακηρύσσειν. Similitudo literarum Λ et Λ Hesychio fraudi fuit.

Κρολῖαζε, πλησίαζε βᾶττον. Κρολῖαζε mendose pro τροχᾶζε (3). Vid. inf. Τροχᾶσας.

Κυλλαίνει, θυμαίνει. Ἰ. Σκυδμαίνει. Vid. inf. Σκυδμαίνειν. Millies litera initialis in Hesych. desideratur et literarum Α. Δ. Λ. et Μ. perpetua est confusio. Vel hoc ipsum verbum alio loco exemplum praebet. Nam infra legimus: Σκυλμανεῖς, θυμωθήση, manifesto errore Λ pro Δ. Prope miseret me Lexicographorum, qui haec omnia tanquam proba receperunt.

Χασκάζει, Φλυαρεῖ, θαπεύει, ῥηγνύει. Ἰ. Χασικάζει. Infra: Χανεῖ, Φλυάσσει. Ita enim leg. Χασκάζειν est apud Aristoph. in Vesp. v. 341. sed potestate ab hoc loco aliena. Quod ad alteram Glossae partem attinet, Hesych. χασκάζειν et λακίζειν confudit. Nam ipse supra: Λακίζει, θαπεύει, ῥηγνύει, ῥήσσει.

Χάσκειν, λέγειν, Φιέγγεσθαι. Ἰ. Χάσκειν. Vid. infra: Χανεῖ, Χάνοι, Χανύειν. Locus Aristophanis Vesp. v. 341. jam aliis hanc in rem est laudatus.

Χάσκουσιν, κύνες κ. λ. Et hoc loco malim Χάσκου-
σιν;

(2) Non notavit Alb.

(3) Amici (ut modeste ait, ne Ruhnkenii nomen pereret) conjecturam improbat Alb.

σιν; vel certe Λακοῦσιν. Infra: Ληήσαι, ὑλακτῆσαι (4).

Λασκαρεῖ, διαφεύγει. Supra: Δάσκαζει, ὑποφεύγει.
Non est dubitandum, quin utrumque corruptum sit
ex Homérico ἡλασκάζει. Similis error infra in v. Δυσ-
κάζει.

Λασταγεῖ, ψοφεῖ. 1. πλαταγεῖ (5).

Λαταγῆ, προτάλλει. 1. πλαταγῆ (6). Vid. Apollon.
Rhod. Lib. II. v. 1057. ibique Scholiast. et Suid.
Sed forte Tibi, mi Alberti, vulgata stare posse
videbitur. At illa sola Hesychii fide nititur; quam
quanti ὄρχαμος noster Bentlejus fecerit, Te minime
omnium fugit.

Λαταγεῖ, ψοφεῖ, τύπτει. 1. πλαταγεῖ — κτυπεῖ (7).
Infra in ejusdem significationis voce: παταγεῖ, ψοφεῖ,
κτυπεῖ.

Ληκεῖ, φοβεῖ. 1. ψοφεῖ. Supra: Λακεῖν, φοβῆσαι.

Δέαδα, ἡ ἐξοχή τῶν πετρῶν. 1. Δέραδα, τὴν ἐξοχὴν
τῶν πετρῶν. Vid. sup. Δέρας et Δειράδας.

Δέδα, ἡ ἐξοχή τῶν πτερυῶν. Lege, ut supra
emendavi: Δέραδα, τὴν ἐξοχὴν τῶν πετρῶν (8).

Δεκίς, παραψίς. 1. Δέρξίς (9). Vid. sup. Δέρξιος.

(4) Tres postremas animadversiones, ut a Ruhnck. da-
mnatas, omisit Alb.

(5) Non memorat Alb.

(6) Non memorat Alb.

(7) Prius, πλαταγεῖ, omisit Alb.

(8) Alteram conjecturam Δέραδα non apposuit Alb. alte-
ram τῶν πετρῶν probavit.

(9) Nec Ruhnkenii δέρξίς, neque etiam suum, quod il-
lius literis adscripserat, ὕψως memoravit Alb.

Δεκτοί, ἀριστεῖς. I. Δεκτοί, ἀρεστοί (10). Supra:
Δεκτὸν, ἀρεστόν.

Δερναία, χολή. I. Ἀεργία, σχολή (11).

Δεῦραι, εὐρίσκειν. I. Δ' εὔραι (12). Saepe illud Δ^o
apud Hesychium vocibus quibusdam perperam adhae-
ret. Vid. Cl. Taylori Lect. Lysiac. p. 703.

Δικρὸν, χλωαρὸν etc. Tres Glossas Hesych. confu-
dit, nempe Διαρὸν, Διερὸν et Φιαρὸν. Διαρὸν est
χλιαρὸν, θερμὸν, ἡδὺ, προσηγές, εὐκρατον. Διερὸν, ὑ-
γρὸν. Φιαρὸν, καθαρὸν. quamvis καθαρὸν etiam ad Διερὸν
referre possis (13).

Δίξει, βίσσει, στάξει, παίξει. I. Βλύξει, βρύσει,
στάξει, πηγάξει. Vid. sup. Βλύξει (14).

Δίξουσιν, παίξουσιν. I. Βλύξουσιν, πηγάξουσιν (15).

Λιήμος, ψάμαθος. ΛΙΗΜΟΣ ridiculo errore dedit
pro ΑΜΜΟΣ. Nihil verius.

Λυττεῖ, πολλὰ λαλεῖ. I. Λυάττει. Nondum recte.
Nam reponendum est Φλυάττει. Vid. inf. Φλυάσσει.
Haec corruptela simillima est ei, quam Taylorus
Lect. Lysiac. p. 701. in voce. Δυάξει et Δυάσει
patefecit.

Δύχουον, τράχηνον. Quovis pignore certaverim,
Hc

(10) Praetermisit Alb.

(11) Non dedit Alb, et ipse R. postea improbasse vi-
detur.

(12) Conjecturam, suppresso R. nomine, memorat Alb.

(13) Partim, non nominato R., dedit Alb.

(14) Non memorat Alb.

(15) Omisit Alb. allatis not. 17. aliis ex R. Ep. Crit.
II. p. 64. ed. alt. p. 214.

Hesychium ΔΤΧΝΟΝ legisse, ubi ΔΤΧΕΝΑ oportebat (16).

Λωρὸν, πιερὸν. Redde Λ. quod peritit, ac lege Μωρὸν, vel, si mavis, Χλωρὸν. Utrumque explicationi respondet (17).

Νωχελῆς, ὀμαλός. 1. ἀπαλός (18). Scholiast. vetus ad Nicandri Theriac. p. 29. ed. Aldin. νευχελῆς et ἀπαλός tanquam synonyma conjungit.

Πλάταν, πλιγῆν καὶ πλοῖον. Recte πλάταν interpretatur πλοῖον. Sed quod ad prius attinet, Doricum πλαγὰν cum πλάταν pessime confudit.

Lennepio nostro pro Δαλύνει, πάσσει, πατεῖ, placebat παλύνει, πάσσει, πάττει.

Cum igitur toties Literae, initiales praesertim, ab Hesychio vel omittantur, vel permutentur, miror sane, temerarium hominem, Guyetum, qui mihi saepe ineptiis suis stomachum movet, haec fere omnia Etymologiae, quam ubique crepat, ope Hesychio atque adeo veteri Graeciae vindicare audere. Nam si illum audias, v. c. veteres pro Σκαρβιδες, καρβιδες, pro Γλαυκὰν, λαυκὰν dixere. At sanioris iudicii homines libenter fatebuntur, in his et in infinitis aliis initiali literam, Hesychii ignorantia dicam, an negligentia, desiderari. Tu vero, Vir Summe, Vale, meque, ut amas, ama.

Plu-

(16) Aliam Ruhnkenii conjecturam, Λύγδινον τρέχηνον apposuit Alb.

(17) Monente Alb. postea Ἄωρον probavit Ep. Cr. I. p. 56. ed. alt. p. 88. ubi plura ad hanc Ep. pertinentia.

(18) Non annotavit Alb.

Plures mihi natae sunt, et nascuntur quotidie in
 Hesychium conjecturae, quas alio tempore digeram,
 et Tecum communicabo. Harum quae probae sint,
 proferas: quae secus, tenebris damnes. Equidem
 mihi maximum operae fructum cepisse videbor, si
 his nugis meis Tibi in loca tentata altius inquiren-
 di occasionem praebuero. Iterum vale, Decus no-
 strum.